

digt at inddrage dem, saa at de kunde faa en bedre Postforbindelse. Naar det ikke er foreslaaet nu, ligger det i, at det vil medføre en Udvidelse af Lokalerne i Sundbyerne og nogle betydelige Omkostninger, som man har ment at burde holde tilbage nu under Hensyn til alle de Udvidelser, som for Øjeblikket forestaa for Postvæsenet. En Forandring paa dette Omraade vilde ogsaa være uheldig nu af den Grund, at man paatænker, saa snart ske kan, at tilvejebringe bedre Lokaler i det hele i Sundbyerne, og det vil da være naturligt til den Tid at træffe den Foranstaltning, der her er Tale om. Spørgsmaalet er altsaa kun udskudt, men vil blive løst, saa snart Forholdene gøre det muligt at skride dertil.

Den sidste ærede Taler omtalte ogsaa et Mindretalsændringsforslag, som gaar ud paa at forøge Laanesummen til Haandværkere og smaa industridrivende til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner med yderligere 50,000 Kr. Jeg har foreslaaet Laanesummen forøget med 25,000 Kr. i Aar, hvilket er mere, end der er andraget om overfor mig, idet der er andraget om, at den maatte blive forhøjet med 20,000 Kr. Forholdet er dette, at naar der er Tale om saa billige Penge, som her tilbydes fra Statens Side, kommer der en stor Mængde Anmodninger om Laan. Der er saaledes indkommet Anmodninger om Laan til et Beløb af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. saaledes at det er ret vilkaarligt valgt, selv naar man fra Mindretallets Side foreslaar at gaa til at forøge Summen med 50,000 Kr., da det ikke kan siges at veje stort mere overfor det samlede Beløb end det Forslag, jeg har stillet.

Naar jeg har foreslaaet at forøge Bevillingen med 25,000 Kr., er det for at faa noget større Pengemidler, end der er til Stede, til at fortsætte dette Forsøg med, som hele denne Sag er, og som man ogsaa fra forskellige Sider var enig om, at det skulde være, den Gang den først blev indført. Det er nemlig af Vigtighed, at den gribes an paa rigtig Maade, og at man ved Siden af at yde disse Laan ogsaa kan yde Konsulentvirksomhed overfor Laantagerne, saaledes at de hjælpes til at faa saa gode Maskiner som muligt, og saaledes at de Fremskridt, der ske paa de forskellige Omraader, kunne komme dem til saa fuld Nytte som muligt. Denne Virksomhed ydes gennem Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og er ydet af den nuværende Direktør for den Fagskole for Haandværk og Industri,

som forleden Dag blev aabnet. Det er Tanken fra Ministeriets Side at lade denne Konsulentvirksomhed udvide, hvad enten dette nu til sin Tid maatte føre til, at man gaar til Oprettelsen af en Statskonsulentplads for Haandværk og Industri, eller det, hvad jeg i Øjeblikket tænker paa, maatte lykkes at føre hele denne Konsulentvirksomheden ind under og sammen med Lødselen af Fagskolen for det mindre Haandværk og Industri. Man vil altsaa deraf se, at hele Sagen er i god Gænge. Dette anerkendes fra alle Sider, og det anerkendes endvidere fra deres Side, der fra første Færd have vist Sagen Interesse, støttet den og ønsket den Fremgang, at de Beløb, Ministeriet har søgt bevilgede her paa Rigsdagen, ere fuldt rigelige til, at dette Forsøg kan fortsættes paa en god og heldig Maade. Jeg maa derfor udtale mig mod Mindretallets Forslag.

Marott: Den højtærede Minister udtalte, at denne Sag vedrørende Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner var i god Gænge, og at den skulde betragtes som et Forsøg. Men efter den højtærede Ministers Udtalelser lod det jo til, at det allerede kunde fastslaas, at Forsøget er faldet heldigt ud. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det fra vor Side stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa en Forhøjelse af Bevillingen. Denne Bevilling paa 50,000 Kr. blev givet første Gang 1905—06. Hidtil er der i alt bevilget 150,000 Kr. I Aar foreslaar Ministeren at forhøje Beløbet med 25,000 Kr.; vi foreslaa det sat op til 125,000 Kr., altsaa med 50,000 Kr. mere.

Jeg ønsker her at hævde, at det Beløb, man saaledes vil laane ud til det mindre Haandværk, i Virkeligheden er meget ringe, det er meget for lille. Jeg har adskillige Eksempler paa, at mange mindre Haandværkere, der havde deres Sager i Orden, saa de vare kvalificerede til at modtage Laan, have beklaget sig over, at det ikke var muligt at faa det, fordi Pengene vare opbrugte. I Forhold til de Laan, der ydes Landbruget gennem de landøkonomiske Forskudsforeninger, hvortil Staten i alt har udlaant 5 Mill. Kr., er et Beløb som det, vi foreslaa, 125,000 Kr., en meget ringe Ting. Selv om Ministeren fremdeles vil betragte det som et Forsøg, kan jeg ikke se nogen som helst Grund til at holde i den Grad igen, som man gør overfor denne Bevilling. Som